

Jelena
Blavatskaja

Pirmą kartą
lietuviškai

TYLOS BALSAS

Kelias į nušvitimą: Auksinės taisyklės
iš slaptųjų Tibeto rankraščių

obuolys.

Jelena Blavatskaja

TYLOS BALSAS

Vertė
UAB „KNYGŲ MINISTERIJA“

TURINYS

IŽANGA / 7

TYIOS BALSAS / 13

DU KEIIAI / 33

SEPTYNI VARTAI / 55

PASTABOS / 83

ĮŽANGA

Šie puslapiai paimti iš „Auksinių taisyklių knygos“, vieno iš kūrinių, kurie įteikiami tiesiog į rankas kiekvienam Rytų dvasinės mokyklos mokiniui. Jų žinojimas yra privalomas toje okultinėje mokykloje, kurios mokymą priima daugelis teosofų. Todėl, kadangi daugelį šių taisyklių moku atmintinai, vertimo darbas man buvo palyginti lengva užduotis.

Daugelis žino, kad kiekvieno guru (mokytojo) dvasinio tobulėjimo metodai Indijoje skiriasi ne tik todėl, kad mokytojai priklauso skirtingoms filosofinėms mokykloms, kurių Indijoje yra šešios, bet ir todėl, kad kiekvienas guru turi savo metodą, kurį saugo giliai paslapyje. Tačiau už Himalajų šie skirtumai išnyksta ir ezoterinių mokyklų metodai tampa vieningi, išskyrus atvejus, kai guru yra paprastas lama, mažai kuo besiskiriantis nuo savo mokinių.

Šaltinis, iš kurio išverčiau tris pateiktas ištraukas, priklauso tai pačiai serijai, iš kurios paimtos ir *stanzas* iš *Džyan* knygos ir kurios tapo pagrindu „Slaptajai doktrinai“. „Aukšinių taisyklių knyga“ yra tos pačios kilmės kaip ir didis mistinis kūrinys, vadinamas *Paramartha*. Apie jį Nagardžunos (*Nāgārjuna*) legenda sako, kad jis buvo perduotas didžiajam Arhatui Nagui, arba „Gyvatei“ (vardas, kuris buvo suteikiamas senovės *Pašvęstiesiems*). Tačiau, kad ir kokios originalios ir kilnios būtų tos knygos idėjos ir teiginiai, šios mintys įvairiomis formomis dažnai pasitaiko daugelyje sanskrito kūrinių, pavyzdžiui, *Dhyaneshvari*, nuostabioje mistinėje

* „Slaptoji doktrina“ (*The secret Doctrine, the Synthesis of Science, Religion and Philosophy*), parašyta H. P. Blavatskajos, pirmą kartą išleista Londone 1893 m. Antrasis leidimas anglų kalba išleistas 1903 m., trečiasis – 1905 m. Šis kūrinys susideda iš trijų didelio formato tomų, apie 2 300 puslapių, parašytų nedideliu šriftu, o vien tik „Slaptosios doktrinos“ terminų rodyklė sudaro atskirą 326 puslapių tomą. *Džyan stanzas*, kurios iki H. P. Blavatskajos, buvo visiškai nežinomos Rytų tyrinėtojams, yra kosmogenezė ir antropogenezė. Jos gerokai pranoksta viską, kas iki šiol buvo pasirodę šioje srityje, tiek dydžiu, tiek atskleistų paslapčių, visiškai nauja šviesa nušviečiančių daugelį gamtos paslapčių, vertingumu. Antrajame rinkinio „Teosofijos klausimai“ su H. P. Blavatskajos biografija, išleistame Sankt Peterburge 1910 m., žymaus mokslininko ir religijų ezoterizmo žinovo Džordžo Mido straipsnyje, 84–86 puslapiuose, pateikiama įdomių detalių apie jo susirašinėjimą su žinomu orientalistu Maksu Miuleriu, iš kurių matyti, kad nei Džordžas Midas, nei M. Miuleris, visą gyvenimą paskyrę Rytų religijų studijoms, niekur nerado originalių *Džyan stanzų* ir „Tylos balsas“ tekstų, paskelbtų E. P. Blavatskajos.

knygoje, kurioje Krišna Ardžunui ugnies spalvomis perteikia visiškai nušvitusio jogos būseną; taip pat kai kuriose upanišadose. Tai visiškai natūralu, nes dauguma, jei ne visi, didžiausių arhatų, pirmųjų Gautamos Budos pasekėjų buvo induistai ir arijai, o ne mongolai, ypač tie, kurie emigravo į Tibetą. Vien *Aryasangos* paliktų darbų yra labai daug.

Šių „Taisyklių“ originalai išraižyti ant pailgų plokštelių; jų kopijos dažnai buvo daromos ant diskų. Šios plokštės, arba diskai, paprastai saugomi šventyklų, šalia kurių yra ezoterinės mokyklos, vadinamos mahajana (*Mahayana*) arba *Yogacharya*, altoriuose. Originalai parašyti įvairiais būdais, kartais tibetiečių kalba, bet daugiausia ideografiniais ženklais. Šventoji *Senzar* kalba, be savo abėcėlės, gali būti perduodama įvairiais kriptografiniais būdais (slaptu raštu). Kitas būdas, tibetiečių vadinamas *lug*, yra įvairių skaičių ir spalvų naudojimas, kur kiekvienas iš jų atitinka tam tikrą tibetiečių abėcėlės raidę (trisdešimt paprastų ir septyniasdešimt keturios sudėtinės raidės); šiuo būdu sudaroma pilna kriptografinė abėcėlė. Kai naudojami ideografiniai ženklai, yra tam tikri būdai tekstui iššifruoti: vienas iš tokių būdų yra toks, kad dvylika Zodiako ženklų ir septynios pagrindinės spalvos, iš kurių kiekviena yra trijų atspalvių: šviesaus,

pagrindinio ir tamsaus, pakeičia trisdešimt tris įprastos abėcėlės raides, iš kurių sudaromi žodžiai ir sakiniai. Pagal šį būdą dvylika Zodiako ženklų, pakartotų penkis kartus ir sujungtų su penkiais elementais ir septyniomis vaivorykštės spalvomis, sudaro visą abėcėlę, sudarytą iš šešiasdešimties raidžių ir dvylikos ženklų. Teksto pradžioje esantis *ženklas* rodo, ar skaitytojas turi jį suprasti pagal induistų metodą, kai kiekvienas žodis yra tik paprastas sanskrito žodžio atitikmuo, ar pagal kinų ideografinį metodą. Tačiau lengviausias būdas yra tas, kuris leidžia skaitytojui visiškai nevartoti jokios konkrečios kalbos, o tik ženklus ir simbolius, kurie, panašiai kaip arabų skaitmenys, buvo bendras tarptautinis visų išventintų mistikų ir jų pasekėjų turtas. Šiuo bruožu pasižymi ir vienas iš kinų rašymo būdų, kurį vienodai lengvai gali skaityti visi, kurie žino jo raktą, pvz., japonas gali perskaityti tą patį tekstą savo kalba taip pat lengvai, kaip kinas savąja.

„Auksinių taisyklių knygą“, kurioje kai kurios taisyklės yra *ikibudistinio* laikotarpio, o kitos – vėlesnės kilmės, sudaro apie devyniasdešimt atskirų trumpų traktatų. Prieš daugelį metų aš iš jų atmintinai mokėjau trisdešimt devynis. Norėdama atkurti likusius, turėjau ieškoti savo

užrašuose, sukaupuose per dvidešimties metų laikotarpį. Be to, kai kurios iš jų visiškai negali būti atskleistos pasauliui, kuris yra pernelyg savanaudiškas, pernelyg prisirišęs prie materialaus pasaulio daiktų ir jokių būdu nepasirengęs priimti tokios aukštos etikos. Nes tik žmogus, atkakliai ir rimtai siekiantis savęs pažinimo, gali noriai klausytis tokio pobūdžio nurodymų.

Vis dėlto būtent tokių kilnių idėjų yra gausu daugelyje Rytų literatūros kūrinių, ypač upanišadose „Išnaikink visus gyvenimo troškimus“, – sako Krišna Ardžunui. Nes šis troškimas slypi tik kūne, įsikūnijusiojo Aš apvalkale, o ne pačiame Aš, kuris yra „amžinas, nesunaikinamas“, kuris nežudo ir negali būti nužudytas (*Kathopanishad*). „Išnaikink pojūčius“, moko *Sutta Nipata*; „vienodai priimk džiaugsmą ir skausmą, pelną ir nuostolius, pergalę ir pralaimėjimą“. Arba ten pat: „Ieškok prieglobsčio tik Viename Amžinajame.“ „Išnaikink atskirties jausmą“, – visais būdais kartoja Krišna. „Protas (*Manas*), vedamas aistrų klajonių, daro Sielą (*Buddhi*) tokią pat bejėgę, kaip bejėgė bangose valtis, varoma vėjo“, (*Bhagavad Gita II, 67*).

Todėl teko atidžiai atrinkti tik tuos posakius, kurie labiausiai atitinka nedaugelio tikrų Teosofinės draugijos

mistikų dvasinius poreikius. Tik jie galės įvertinti šiuos Krišnos žodžius: „Išmintingieji neaprauda nei gyvųjų, nei mirusiųjų. Niekada nei aš, nei tu, nei šie žmonių valdovai nebeegzistavo; taip pat ir ateityje nė vienas iš mūsų niekada nebeegzistuos“ (*Bhagavad Gita II, 12*).

Versdama stengiausi išsaugoti poetinį kalbos ir vaizdų grožį, kuriuo pasižymi originalas. Kiek šios pastangos buvo sėkmingos, tegul sprendžia skaitytojas.

Londonas, 1889 m.

H. P. Blavatskaja

TYLOS BALSAS

I ištrauka iš „Auksinių taisyklių knygos“

Šie pamokymai skirti tiems, kurie nesuvokia Iddhi¹ pavojų.

Kas nori išgirsti Tylos balsą² „Balsą be garso“ ir jį suprasti, tas turi pasiekti tobulą susikaupimą³.

Tapęs abejingu išoriniam pasauliui, mokinyš turi rasti savo jausmų Valdovą⁴, minties Kūrėją, tą, kuris gimdo iliuzijas.

Protas yra didis Realybės žudikas.

Mokinyš turi nugalėti žudiką.

Nes kai jo paties atvaizdas taps jam nerealus, kaip nerealūs jam yra visi jo sapnų vaizdai, kai jis nustos girdėti daugybę, tada jis išgirs Vienybę, vidinį garą, kuris nužudo išorinį.

Tik tada – ne anksčiau – jis paliks melo sritį⁵ ir įžengs į tiesos karalystę⁶.

Kad siela galėtų regėti, turi būti pasiekta vidinė harmonija, o kūno akys turi užsimerkti visam laikui bet kokiai iliuzijai.

Kad siela galėtų išgirsti, žmogus turi tapti toks pat kurčias tiek griauštinui, tiek ir šnabždesiams, tiek rėkiančių dramblių šauksmams, tiek ir sidabrinio jonvabalio zvimbimui.

Prieš tai, kai siela galės suprasti ir prisiminti, ji turi susijungti su Tylos balsu taip, kaip skulptoriaus protas susijungė su vaizdu, pagal kurį buvo formuojamas molis.

Nes *tada* siela išgirs ir prisimins.

Ir tada vidinė klausia išgirs
Tylos balsą

ir ji pasakys:

Jei tavo siela šypsosi, maudydamasi tavo gyvenimo saulės spinduliuose, jei ji dainuoja savo kūno ir materijos apvalkale, jei ji verkia savo iliuzijų pastatytoje tvirtovėje, jei ji stengiasi nutraukti sidabrinę giją, kuri ją sieja su Mokytoju⁷, žinok, o mokiny, tavo siela yra iš žemės.

Jei tavo atsiskleidžianti siela įsiklauso į šio pasaulio neramumus⁸; jei ji atsako į Didžiosios Iliuzijos griausmingą balsą⁹; jei, išgąsdinta karštų kančios ašarų, jei, apsvaiginta skausmo šauksmų, ji pasitrauks – kaip baili vėzlė – į savo savasties prieglobstį, žinok, o mokiny, tavo siela yra tylusis tavo Dievas – neverta šentovė.

Kai, pasiekusi brandą, tavo siela paliks savo patikimą prieglobstį ir, ištrūkusi iš ją saugojusio lopšio, išties savo sidabrinį siūlą ir nuskubės į priekį; jei, pamatydama savo atspindį erdvės bangose, ji pašnibždės „tai aš“, žinok: tavo sielą pagavo vilionės voratinklis¹⁰.

Ši žemė, mokiny, yra Sielvarto rūmai, kur visame Sunkių išbandymų Kelyje išdėstyti spąstai, kad pagautų tavo Aš vilionėmis, kurių vardas „Didžioji Erezija“ – *Attavada*¹¹.

Ši žemė, netikintis mokiny, yra tik liūdnas prieangis, vedantis į sutemą, už kurios driekiasi šviesos slėnis, tos šviesos, kurios negali užgesinti jokios audros, kuri dega be žibinto ir be aliejaus.

Didysis Įstatymas sako: „Norėdamas pažinti visatos Aš¹², turi pažinti savo paties Aš.“ Tam tu turi atiduoti savo

Aš – ne Aš, savo Buvimą – Nebuvimą, ir tik tada tu galėsi pailsėti tarp Didžiojo Paukščio sparnų¹³. Iš tiesų saldu atsipalaiduoti sparnuose To, kas nėra gimimas ir mirtis, kas yra AUM¹⁴ per begalinius amžius¹⁵.

Sėsk ant Gyvybės Paukščio, jei nori pažinti¹⁶.

Atiduok savo gyvenimą, jei nori gyventi¹⁷.

Tris Menes, o pavargęs keliauninke, tau teks pereiti iki pat sunkaus Kelio pabaigos. Trys Menės, o nugalėtojau *Mara*¹⁸, perves tave per tris būsenas¹⁹ į ketvirtąją²⁰, o iš ten į septynis Pasaulius²¹, į Amžinos Ramybės Pasaulius.

Jei nori sužinoti jų vardus, klausyk ir įsimink.

Pirmosios menės vardas – Nežinojimas²².

Tai ta Menė, kurioje tu pamatai šviesą, kurioje gyveni ir mirsi²³.

Antrosios vardas – Žinojimo Menė.

Joje tavo siela atras gyvenimo žydėjimą, bet po kiekvienu žiedu susirangė gyvatė²⁴.

Skaitykite likusius
94 iš 112 puslapių,
įsigiję šią knygą

www.obuolys.lt

KITI KNYGŲ FORMATAI:

klausykle.lt

**Audio
knyga**

**Elektroninė
knyga**

„Tylos balsas“ – išminties ir
dvasios kelionės vadovas.

Tokios knygos skaitomos ne vien protu. Protas tegu
patyli, o cilutės tevirsta Suvokimu.

Isiklausykite į vidinę išmintį, perženkite triukšmingą kasdienybę
ir atraskite kelią į tikrąją ramybę bei dvasinį pažinimą!

Jelenos Blavatskajos knyga „Tylos balsas“ – gilių įžvalgų kupina
meditacinė kelionė į žmogaus sielos gelmes, susidedanti iš trijų
dalių: „Tylos balsas“, „Du keliai“ ir „Septyneri vartai“.

Kupinas simbolizmo ir paslapčių, „Tylos balsas“ – tai tarsi
amžina šviesa tamsoje ieškančiam dvasinio augimo. Ji perteikia
senovės išminčių perduotą amžinąją filosofiją, padėdama
atpažinti tikrąją gyvenimo prasmę ir siekti harmonijos su savimi
bei aplinkiniu pasauliu.

Ši knyga – idealus pasirinkimas visiems, trokštantiems praplėsti
savo sąmonės ribas, įžvelgti subtiliausias gyvenimo tiesas ir patirti
tikrą vidinės tylos galią.

„Tylos balsas“ – jūsų žingsnis į gilų, prasmingą ir
sąmoningą gyvenimą.

„Tu negali eiti Keliu, pats netapęs
tuo Keliu“, – sako Tylos balsas.

Kiekviena nupirкта
knyga = pasodintas medis
www.obuolys.lt

Slaptas klubas

ISBN 978-609-484-823-0

9 786094 848230

Strategijos ir karybos vadovas